

ลาว ประเทศเล็กทรงพลัง : แบตเตอร์แห่งเอเชีย

หากถามถึงประเทศเพื่อนบ้านของไทยสักหนึ่งประเทศเชื่อว่าเกินครึ่งจะต้องนึกถึง “ลาว” บ้านใกล้เรือนเคียงที่คุ้นเคยกันมาแสนนาน ลาว หรือชื่อประเทศเป็นทางการว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว) หนึ่งในประเทศสมาชิกอาเซียนที่อยู่ใจกลางคาบสมุทรอินโดจีน มีพื้นที่ ๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร ถูกโอบอุ้มด้วยประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีชายแดนติดกับ ๕ ชาติ ได้แก่ จีนทางทิศเหนือ พม่าทางทิศตะวันตก ไทยทางทิศตะวันตกและทิศใต้ กัมพูชาทางทิศใต้ และเวียดนามทางทิศตะวันออก ด้วยเหตุนี้ลาวจึงเป็นประเทศเดียวในอาเซียนที่ไม่มีทางออกทะเล (Land Locked) ภูมิประเทศของลาวเป็นเขตภูเขาสูงและที่ราบสูงถึง ๓ ใน ๔ นอกจากนี้เป็นที่ราบลุ่มมีประชากรประมาณ ๖.๘ ล้านคน (๒๕๕๓) รวม ๔๙ ชนเผ่า มีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ รองลงมาเป็นการนับถือผี ศาสนาคริสต์ และอิสลาม แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๗ แขวง โดยมีเมืองหลวงอยู่ทางตอนกลางของประเทศคือ กรุงเวียงจันทน์ ลาวปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม มีพรรคปฏิวัติประชาชนลาว (LPRP) บริหารประเทศพรรคเดียวมาโดยตลอดนับตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๘ โดยมี พล.ท.จุมมะลี ไซยะสอน ดำรงตำแหน่งประธานพรรคและประธานประเทศใช้สกุลเงินตราคือ กีบ (๒๖๐ กีบ : ๑ บาทไทย)

ถึงแม้ลาวจะเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล และภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่สูง ทำการเกษตรได้ยากแต่ธรรมชาติก็มีความยุติธรรมเพียงพอในการจัดสรรให้ลาวเป็นแหล่งแร่ธาตุ และพลังงานอันถือเป็นขุมทรัพย์ขนาดใหญ่ของอาเซียน โดยเฉพาะพลังงานน้ำจากแม่น้ำสายต่างๆของลาวซึ่งอยู่ในภูมิประเทศอันเป็นที่สูง คาดว่าสามารถผลิตไฟฟ้าได้ถึง ๒๐,๐๐๐ เมกะวัตต์ต่อปี และมีมูลค่าการส่งออกถึง ๑๔๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯในปี ๕๓ ลาวจึงมีนโยบายที่จะส่งออกพลังงานไฟฟ้าประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีการใช้ไปเพียงร้อยละ ๒ เท่านั้นซึ่งลาวอุดมไปด้วยทรัพยากรแต่ยังขาดแคลนในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน ไทยจึงเล็งเห็นโอกาสดังกล่าวโดยการลงนาม MOU ลงทุนสร้างเขื่อนเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า ปัจจุบันสร้างเสร็จแล้ว ๒ เขื่อนคือ เขื่อนเทิน-หินบุน และเขื่อนห้วยเฮาะ และอยู่ในระหว่างการก่อสร้างอีก ๖ เขื่อน นอกเหนือจากพลังงานน้ำแล้ว ลาวยังอุดมไปด้วยแร่ธาตุธรรมชาติเช่น ถ่านหินลิกไนต์ ดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง อัญมณี และทองคำ ที่ยังรอการขุดค้นแปรรูป อีกทั้งค่าจ้างแรงงานของลาวก็ยังต่ำกว่าชาติอื่นในอาเซียน ดังนั้นจึงนับเป็นโอกาสในการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ข้อจำกัดในเรื่องการเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลซึ่งอาจส่งผลต่อการลงทุนก็จะหมดไปเมื่อลาวและกลุ่มประเทศอาเซียนสามารถพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันตก-ตะวันออก คือ จากพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม และแนวเหนือ-ใต้ คือจากจีน-ลาว-ไทย ซึ่งไม่รวมช่องทางตามแนวชายแดนที่ติดกับอีก ๕ ประเทศ และเมื่อประเทศ **Land Locked** กลายเป็น **Land Link** ได้สำเร็จเมื่อใด ลาวคงจะเปลี่ยนโฉมหน้าไปเป็นหนึ่งในผู้นำทางเศรษฐกิจได้ไม่ยากเย็น...